

Kolár Péter laudáció

Kolár Péterről laudációt írni nem tudok elfogultság nélkül. Ifjúkori bajtársam idős koromra is barátom maradt. *„Aki barát szeret, de aki szeret nem mindig barát. Csak a barát vonzalma önzetlen, nincs benne érdek, sem az érzékek játéka. A barátság szolgálat, erős komoly szolgálat a legnagyobb emberi próba és szerep”* – idézve Márai Sándor örök értékű gondolatát. Péter élete ennek ékes bizonyítéka volt.

Nyári táborozások, Csemadok rendezvények, fesztiválok, magyar bállok és színházi előadások képei peregnék előttem, amelyeknek háttérében az ő következetes munkája, de sohasem hivalkodó személyisége állt.

Kolár Péter, kultúraszervező és színidirektor számára múlt év márciusában végleg legördült a függöny. Életművét majd értékeli a Mindenható, aki Péter távozásával iszonyú terhet akasztott ránk, örökségül feladatot kaptunk, folytatni, amit ő félbehagyott.

A halála előtti napon még felhívott a kórházi ágyáról, és türelmetlenül kérdezett a felgyógyulás folyamatáról. Gyötrő szorongások közepette vágyak, álmok, tervek foglalkoztatták élete utolsó pillanatáig.

Kolár Péter 1947. február 3-án született Kassán. Szülei pedagógusok voltak, a Rimaszombathoz közeli Csíz községben tanítottak. A Gömörben töltött évek meghatározóak voltak számára, itt kezdett iskolába járni, és itt kezdte meg zenei tanulmányait is. Édesapját, aki a tornaljai magyar gimnázium alapítója és igazgatója volt, hamarosan leváltották, mert eltúrte, hogy magyar irodalom órán a magyar Himnuszt is tanulták. Kolár tanulmányait a Kassai Ipariskolában folytatta. Az érettségi után ugyan a Kassai Műszaki Egyetemen tanult, de párhuzamosan esti konzervatóriumot is végzett. Magyar és szlovák népi együttesek zenei vezetője és primása lett. Szervezte a kassai népi táncsoportot, az Új Nemzedéket, segítette a színjátszó együttes fellépéseit, irányította a kassai ifjúsági klubéletet, majd 1968-69-ben, mint a Csemadok egyik kassai vezetője közreműködött a magyar színház, a Thália megalapításában.

Részt vett a kassai magyar értelmiségi csoport, a Batsányi Kör munkájában és segédkezett a kör által kezdeményezett első össz-szlovákiai közművelődési rendezvény, a Kazinczy Napok indításánál.

Az 1968-as prágai tavasz megtorpanása és megtorlása után a további tanulmányoktól eltanácsolták. Így került, apja halálával szinte azonos időben, az utcára. Ekkor a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészeti Karán lelte meg a továbbtanulás lehetőségét. Itt végezte el a mérnök-tanári szakot is, amely a

későbbiekben arra jogosította fel, hogy hajdani iskolájában, a kassai Ipariban is taníthasson. Bámulatos volt munkabírása, a sorscsapásokkal dacoló helytállása, szervező képessége, de a maga teremtette stresszhelyzetekben mindig meg tudta őrizni nyugalma, halk szóval és béketűrő szeretettel oldotta meg a problémás feladatokat is.

1975-től tervezőmérőként dolgozott, de visszatért a Csemadokba is. Szervezte a klubéletet, zenélt a Regős zenekarban és a Kelet-szlovákiai gépgyár Strojár együttesében, játszott a Szép Szó irodalmi színpadban, művészeti vezetője volt a Csermely Kórusnak, szervezte a magyar kultúrát. Korábbi táborozási tapasztalatait felhasználva kezdeményezője és szervezője lehetett a Somodi Művelődési Táboroknak és az országos klubtanácsnak. Soha nem ringatott valótlan álmokat, mindig egy valós jövőkép reményében hitt.

1980-tól a szlovákiai magyar kultúra hivatásos dolgozója volt, a Csemadok kassai és Kassa környéki titkára. A rendszerváltó 1989-es esztendő így érte meg. Ekkor kérték fel a Thália Színpad művészei, hogy vállalja el a színház vezetését. Elvállalta, és 1990. július 1-jével az addigi Komáromhoz tartozó kassai színházat sikerült önállósítania.

Az 1990/91-es évadtól négy év megszakítással, majd több újabb pályázati akadály átugrásával 2011-ig volt a kassai Thália Színház igazgatója.

A csehszlovákiai rendszerváltoztatással egyidőben az Együttélés Politikai Mozgalom országos elnökségi tagja lett. 1998-tól az Magyar Koalíció Pártja Országos Tanácsának tagja. 1996-tól a Csemadok főtitkára majd 97-től a Csemadok Országos elnöke. Ezt a tisztséget 2000-ig töltötte be, ekkor került a Csemadok kassai a városi választmányának élére. Ezt a tisztséget haláláig végezte. Tisztelte és szerette mindenki, akivel összehozta a sors. Szakmai és baráti kapcsolatait a közösség számára fordította mindig.

Hetvenéves korában, hosszan tartó betegség után hunyt el. Néhány hónapja a Rovás Polgári Társulás központjában a Magyar Jelenlét Házában nyílt meg az a 1750 kötetből álló könyvtár, amit az ő hagyatékából adományozott a kassai magyar közösségnek özvegye, Eszter asszony. Halála után méltán állapították meg róla, hogy a kassai magyarok apostola volt. Kolár Péter lezárt életműve ezt igazolja.

Havasi Péter